

Spørgsmaal i England. Jeg føler da Trang til at sige, at jeg har nu den fulde Overbevisning — og beholder den, indtil jeg bliver overbevist om, at den er fejl — at den Vej, vi ville gaa: at hæve Beskyttelsen mere og mere og nedsætte eller hæve Afgifterne paa Livsfornødenheder, ikke i allerringeste Maade vil influere paa Forholdet til England, saa vi kunne trostigt gaa til en Toldreform, saaledes som vi ville have den, uden Frygt for, at det i allerfjerneste Maade skal bringe os i Kollision med engelske Forhold. Faren i saa Henseende ligger paa et helt andet Punkt, som jeg ikke her skal komme ind paa, og den afværge vi virkelig ikke ved at lade vor Toldlov ligge, der er ikke det mindste i Vejen for, at vi kunne gennemføre en Toldreform uden i mindste Maade at komme i Kollision med England i saa Henseende.

Endelig vil jeg gerne henvende et Par Ord til den højtærede Konseilspræsident. Han udtalte sig forleden Dag om Valgkredsordningen, og saa vidt jeg kunde forstaa Meningen af denne Tale — jeg har hørt den og ogsaa læst den — var det Resultatet, at den højtærede Minister kunde tænke sig i det mindste Muligheden af, at vi kunde gaa til en delvis Omordning af dette Forhold, altsaa paa noget lignende Vis, som man gjorde det i 1894—95. Jeg har fæstet min Opmærksomhed særlig ved dette og vil gerne, hvis det virkelig var Meningen, benytte Lejligheden til at udtale min Beklagelse, hvis Regeringen skulde tænke paa en saadan Ordning. Vi gamle Rigsdagsmænd ville have i levende Erindring det, som fandt Sted i 1894—95, da Tingets Formand steg ned fra sin Plads og her optraadte som Ordfører for os imod den Ordning, som det daværende Flertal vilde have, og som det ogsaa lykkedes det at faa gennemført. Den Gang stod det Parti, som jeg tilhørte, fast paa, at den Ordning, som blev gennemført, var en grundlovstridig Ordning, og foruden den ene af de nuværende Ministre, der hørte til samme Parti som jeg, hvilket var betydeligt mindre, end det er nu, var der tre af de nuværende Ministre, som stode paa samme Standpunkt som vi og hævdede, at en saadan Ordning var i Strid med Grundloven. Nu synes jeg, at det var en passende Lejlighed til at minde om dette, og jeg og mange med mig nære det Haab, at vort Ministerium ikke vil tænke paa at gaa videre i den Retning. Jeg haaber paa, at naar det Tidspunkt kommer, da Regeringen anser det for rig-

tigt og nødvendigt at gaa til en Ordning af dette Forhold, at denne Ordning da enten maa blive i fuld Overensstemmelse med Grundloven eller at vi maa faa en Grundlovsforandring. Jeg er sikker paa, at det Parti, som gennemførte Valgkredsordningen i 1894—95, har det i levende Erindring, og at det nu ikke glæder sig ved den Begivenhed, som da fandt Sted, thi det var sikkert noget af det dummeste, det gjorde. Jeg vil dernæst ogsaa haabe, at sligt for vort Vedkommende ikke kan finde Sted. Det er maaske — tilføjer jeg til Slut — en Misforstaaelse, det er maaske slet ikke den ærede Konseilspræsidents Mening, jeg har maaske hørt og læst galt, men for en Sikkerheds Skyld havde jeg alligevel Lyst til at sige min Mening om dette Forhold, og jeg tror, at denne Mening finder Genklang. For mit eget personlige Vedkommende er jeg overbevist om, at paa den Maade skulle vi ikke tage fat paa det Spørgsmaal igen, hvis det findes nødvendigt at faa taget fat paa det.

J. Nielsen: Jeg vil begynde med at bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder min Tak for det Svar, han gav mig forleden Dag, angaaende Udvidelse og Ombygning af Hinnerups Stationsbygning, et Svar, som jeg er fuldt ud tilfreds med. Jeg beklager kun, at den højtærede Minister ikke er til Stede.

Dernæst er der et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, nemlig Statstilskuddet til de tekniske Skoler. Hvad det almindelige om disse Skoler angaar, kan jeg i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) fremsatte i Aftes. Ogsaa jeg ønsker, at disse Skoler ikke udelukkende skulle kaste sig over den faglige Uddannelse af Lærlinge, men ogsaa helst blandt Undervisningsfagene optage saadanne Fag, som kunne have opdragende Betydning. I mange Aar har Staten jo givet et større eller mindre Tilskud til disse tekniske Skoler. Det er blevet forøget flere Gange, saaledes at det nu paa indeværende Aars Finanslov er naaet op til 140,000 Kr. aarlig. Hidtil er denne Sum vistnok — paa ganske enkelte Undtagelser nær — bleven fordelt mellem de tekniske Skoler i Byerne, vel nærmest af den Grund, at der indtil den aller-seneste Tid saa godt som ingen saadanne Skoler fandtes ude paa Landet. Imidlertid have jo nu Forholdene forandret sig ganske betydeligt i saa Henseende. Efterhaanden er der om de større Banestationer